

при морі ѿ висоты земли. и поізж
єлінік ідеть поутему дверави **Ма-**
лоненімъ. И рече изъ немъ Зевсъ:
и гдѣ сѣть нѣк оуста твоѧ глю-
циа: кто есть Абимелехъ, икою
поработаемъ єму: не си ли сѣть
людіе, та же ты оунитожилъ єси;
и зайди оубо нѣк, и шполнися про-
тиавъ ихъ. И изыде Гаалъ предъ
мѹжи Сүхемскіи, и шполнися про-
тиавъ Абимелехъ. И погна єго
Абимелехъ, и побѣжѣ иш лицъ єгѡ:
и падоша названий мнози да же до
брата градскіхъ. И виіде Абиме-
лехъ во Арии: и Зевсъ и згна
Гаала, и братию єгѡ, да не живутъ
въ Сүхемѣ. И бысть настыре, и
изыдоша людіе на поле, и побѣ-
даша Абимелехъ. И вза людій, и
раздѣліи ихъ на три части, и за-
саде на селѣ: и виідѣ, и се людіе
изыдоша изъ града, и воста на на-
и и збніи ихъ. И Абимелехъ и началь-
ници, иже съ нимъ protagonосаса,
и сташа оу дверей брата градскіхъ:
и авѣкъ части проліашася на всѧ,
иже на селѣ, и и збніа а. Абі-
мелехъ же добиша града весь деня
той, и вза градъ, и люди иже въ
немъ и збні: и разори градъ, и
посѣя въ немъ соль. И оулышаша
сіе вси мѹжи столпа Сүхемла, и
виідоша въ твердь домъ (бога)
Бесонаверіа. И возбестиса

Абимелехъ, икою собраша вси мѹжи
столпа Сүхемска: И взиіе Абі-
мелехъ ^{в)} на гору Селмінъ, самъ
и вси людіе, иже съ нимъ: и вза
Абимелехъ скінію въ руку свою,
и оукѣче вѣтвь ѿ дреva, и возв-
дѣніе ю, и возвложи на рамъ скюо:
и рече людемъ иже съ нимъ: єже
відѣсте ма твораца, сотворите
скорошайко же и азъ. И оукѣкоша
всі людіе вѣтвѧ, и взаша, и по-
надоша въ скѣдъ Абимелеха, и возв-
ложиша на твердьнио. и запалиша
на ихъ твердьнио огнемъ, и изо-
мроша вси людіе столпа Сүхемска
до тѣсаини мѹжей и женъ. И идѣ
Абимелехъ ^{в)} въ Фивіскъ, и вѣсаде
єго, и вза єго. И столпъ вѣ-
твѣдъ среѣдѣ града: и вѣтвьша тѣ
всі мѹжіи и жены, и вси старши-
шины града, и запаличиша, и взи-
доша на кроокъ столпа. И прииде
Абимелехъ до столпа, и спротиши-
ша єму: и приступи Абимелехъ
ко кратомъ столпа, єже запалити
єго огнемъ. И скрѣже жена Елена
оуломокъ жерновки на глаꙗ Абі-
мелеха, и соірвши єму тѣма. ^{г)}
И возопи скорош Абимелехъ ко
стрию иосаірему соуди єгѡ, и рече
єму: извлечи мячъ твой, и оукїй
мѧ, да не рекутъ, та же жена оуби
єго: и прободѣ єго стріокъ єгѡ,
и оумре. И виідѣша мѹжи Іастии,

а) є мѡрѣ а, є кр. софо а, є а. б) фѣ ѣз, є єи. в) г царѣ ѣ, є а.
г) в царѣ а. є а.